

*В. І. Кравченко,
д. е. н., професор, Заслужений економіст України,
Президент Міжнародного інституту фінансів*

НЕОФІЦІЙНІ ЕЛІТАРНІ ЦЕНТРИ ТА ЇХ ЕКОНОМІЧНИЙ, ФІНАНСОВИЙ І ГЕОПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ НА СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

V. Kravchenko,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Honored Economist of Ukraine,
President of International Institute of Finance

INFORMAL ELITE CENTERS AND THEIR ECONOMIC, FINANCIAL AND GEOPOLITICAL INFLUENCE ON THE WORLD ECONOMY

У статті розглядаються механізми ухвалення найважливіших рішень розвитку світової економіки, світового економічного порядку, геофінансів та геополітики. Ці механізми, як правило, приховані. Зазначені механізми функціонують не лише за участю офіційних міжнародних організацій та урядів країн, але і за активного втручання численних неофіційних, аналітичних та консультативних центрів, що сформовані світовою елітою. Рішення зазначених центрів реалізуються на офіційному рівні урядами країн, керівництвом їх об'єднань, МВФ, Світовим банком та іншими організаціями. Окремі з таких центрів отримали назву "таємних товариств", "світового уряду", "дискусійних клубів", "конспірологічних груп".

In the article the points of the mechanisms of the making of the most important decisions of the development of the international economy, world economic order, geofinance, geopolitics are considerate. These mechanisms are hidden. Mentioned mechanisms functions not only with the participation of official organizations governments of the countries but with the active participation of the numerous informal analytical and consulting centers that are formed by the words elites. The decisions of this centers are implemented at the official level by the countries' governments, by the management of this associations, IMF, World Bank and other organizations. Some of these centers received the name "World Government", "Secret society", "Discussion clubs", "Conspiracy group".

Ключові слова: глобальна еліта, Більдербергська група, Тристороння комісія, Рада з міжнародних відносин, Королівський інститут з міжнародних відносин, Римський клуб, Клуб "Валдай", Ялтинська європейська стратегія (YES), Світовий уряд, глобальна фінансова криза, Богемський клуб, Всесвітній економічний форум, Комітет — 300, теорія змови.

Key words: Global elite, Bilderberg group, Tripartite commission, Council on Foreign Relations, Royal Institute for International Relations, Roman club, Club Valdai, Yalta European Strategy, World Government, Global Financial Crisis, Bohemian club, World Economic Forum, Committee 300, Conspiracy Theory.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Основними центрами, які у сучасному світі впливають на розвиток глобальної економіки, геофінансів, ухвалення геополітичних рішень є: Римський клуб, Клуб Валдай, Більдербергська група, Тристороння комісія, Рада із міжнародних відносин, Королівський інститут з міжнародних відносин, Ялтинська європейська стратегія, Всесвітній економічний форум, Богемський клуб, тощо. Вони є органами фінансових, політичних, військових та науково-експертних еліт світу. Важливу роль в ухваленні рішень керівництвом світу відіграють так звані "таємні товариства". Елітні центри впливу, механізми їх діяльності і ухвалення рішень від яких залежить доля світу, окремих країн, їх угруповань, напрями розвитку світового господарства, війни і миру, потребують глибокого вивчення. Це важливо оскільки Україна, її економіка, фінанси, та військова сфера є предметом уваги багатьох із зазначених центрів.

МЕТА ПУБЛІКАЦІЇ

Метою зазначеної публікації є систематизація теоретичних підходів та практики ухвалення найбільш важливих

рішень основними неофіційними елітарними центрами впливу з питань розвитку світу, геоekonomіки, геофінансів, геополітики, контролю за світовими ресурсами та доходами, розвитку військово-промислового комплексу, війни та миру.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ОСНОВНІ РОЗРОБНИКИ ПРОБЛЕМАТИКИ

Питання розвитку геоekonomіки, геофінансів, геополітики в системах яких функціонують неофіційні елітарні центри впливу досліджує група фахівців. Зокрема Дж. Сорос, О.Г. Білорус, Г.В. Кальченко, Т.О. Кричевська, А.А. Грищенко, В.Р. Сіденко, А.С. Філіпенко, І.В. Бураковський, О.І. Неклесса, В.О. Дергачев, Е.Г. Кочетов, Е.А. Азроянц. Філософію і політику мондіалізму вивчають В.А. Рябінін, В.В. Гулай, Н.М. Колесницька. Питання функціонування Більдерберського клубу, Комітету-300 аналізують Джон Коулман, Даніель Естулін. Заслугує на увагу публікація у 2015 році Родеріком Лейном, Ендрю Вудтом та іншими фахівцями доповіді "Російський виклик" у Королівському інституті міжнародних відносин. Необхідно відзначити публікації Збігнева

Бжежинського [1], а також наукові роботи Генрі Кісінджера, Девіда Рокфеллера, які безпосередньо приймали участь у створенні Більдерберського клубу, Тристоронньої комісії, Ради із міжнародних відносин.

Важливими і цікавими є роботи Денніса Медоуза, Яна Тінбергена, Ервіна Ласла, Моріса Ерн'є, Богдана Гаврилишина, Едуарда Пестеля, Олександра Кінга і Бертрана Шнайдера, Бергера Петера, Оріо Джіріані, Сергія Капиці, Ернста Ульріха фон Вайцзеккера, Йоргана Рандерсса, Уго Барді, Грема Макстона, Клауде Мартіна, Девіда С. Кортена, підготовлені в рамках Римського клубу. Цікавою є публікація з питань функціонування цього клубу Володимира Горбатенка.

Корисними є публікації Ф.О. Лук'янова, А.Г. Бистрицького, А.В. Торкунова, що стосуються діяльності Міжнародного дискусійного клубу "Валдай". Відомими є роботи А.Ю. Мартинова та В.В. Зимовця з питань функціонування Всесвітнього економічного форуму. Широке суспільне значення мають публікації швейцарського економіста Клауса Мартіна Шваба, Президента Всесвітнього економічного форуму, зокрема, текст його виступу 20 січня 2016 року у Давосі, присвячений "Четвертій промисловій революції". Основою цього виступу є авторська стаття у журналі *Foreign Affairs*.

Важливими є видання в рамках Ялтинської європейської стратегії, зокрема, Марека Сівця, Александра Квасневського, Віктора Пінчука, Андерса Аслунда.

Заслужують також на увагу публікації і виступи у Богемському гаю, який є "літнім табором для сильних світу цього" у Каліфорнії, а саме президентів США, Теодора Рузвельта, Гаррі Трумана, Джиммі Картера, Рональда Рейгана, Білла Клінтона, Джорджа Буша Уокера, Джорджа Буша Герберта.

Результати дослідження та можливості їх використання. Друга поливна ХХ століття — перша третина ХХІ століття характерні зростанням геополітичної та гео економічної ролі національних еліт, формуванням нової — глобальної еліти. Еліта (від лат. *eligo*, фр. *elite* — вибраний, кращий). Еліту розглядають як сукупність людей, що займають високі посади в державі, бізнесі, політиці, економіці, науці, культурі, військовій справі, в об'єднаннях держав, міжнародних організаціях, яка має спільні інтереси і цінності, пов'язана однотипною мотивацією і здійснює функції управління суспільством. Є різні концепції і підходи до визначення поняття еліта. Останніми десятиліттями сформувався глобальна еліта, яка за свою сутність і ознаками намагається здійснювати глобальне, планетарне управління і набула рис так званого "світового уряду". Глобальна еліта — це люди, які в формальний спосіб, завдяки участі у офіційних наддержавних організаціях і у неформальний спосіб завдяки діяльності у неофіційних глобальних центрах мають вплив на розвиток планети, людства, світового господарства, війни та миру.

На сучасному етапі головним питанням глобальної еліти стала проблема світового порядку, зокрема, нового світового порядку, що сформувався після Другої світової війни і розпався після розвалу СРСР у 1991 році. А також викликів і загроз сучасного перегляду нового світового порядку, просування НАТО на Схід, геополітичного реваншу Російської Федерації. До таких питань належить і проблематика нового економічного порядку, пов'язаного із тенденціями глобалізму, трансатлан-

тичної співпраці, формуванням глобальних зон вільної торгівлі, зокрема, "ЄС-Канада", "ЄС- США", тощо.

Розглянемо деякі проблеми участі глобальної еліти, в основних неофіційних центрах впливу на розвиток світового господарства. Мова йде про Всесвітній економічний форум, Більдерберзьку конференцію, Богемський клуб (Богемський гай), Раду з міжнародних відносин, Тристоронню комісію, Королівський інститут із міжнародних відносин, Міжнародний дискусійний клуб Валдай, Ялтинську європейську стратегію.

Почнемо з Римського клубу [3]. Цей клуб є міжнародною громадською організацією (аналітичним центром) створеною 6—7 квітня 1968 року італійським вченим, промисловцем, громадським діячем, Ауреліо Печчеї (1908—1984) і Генеральним директором з питань науки ОЕСР Олександром Кінгом (1909—2007). Ауреліо Печчеї став першим Президентом Римського клубу.

Римський клуб створений з метою об'єднання світової політичної, економічної, фінансової, наукової і культурної еліти для посилення уваги до глобальних проблем розвитку біосфери, гармонізації відносин людини і природи. Римський клуб організує широкомасштабні дослідження з найбільш важливих проблем людства, в першу чергу, соціально-економічних. Дослідження клубу, їх методологія використовується у науці в процесі прогнозування соціально-економічного розвитку, галузей економіки, суб'єктів господарювання під загальною назвою "Глобальна проблематика".

Клуб має своїх членів, асоційованих членів, а також почесних членів. Членство у клубі обмежено і не перевищує 100 чоловік. До недавнього часу членом клубу був українсько-канадський-швейцарський економіст Богдан Гаврилишин. З 1990 року почесним членом клубу є Президент НАН України Борис Патон. Асоційованим членом клубу є В.І. Вовк — Президент української асоціації Римського клубу. Членами клубу не можуть бути члени урядів, а також ті особи, які мають або репрезентують чийсь ідеологічні або політичні погляди. З 2012 року співголовами клубу є Ернст Ульріх фон Вайцзеккер та Андерс Вікман. Перший є німецьким вченим і політиком, племінником колишнього Президента ФНР Ріхарда фон Вайцзеккера. Вікман є шведським політиком. Римський клуб має міжнародний секретаріат, який нині розташовується у Вінтертурі в Кантоні Цюрих (Швейцарія).

Головним результатом діяльності клубу є підготовка доповідей на його замовлення, що мають загальносвітове, цивілізаційне значення. 13 вересня 2016 року у Берліні, було презентовано 41-у доповідь Римського клубу за авторством Грема Макстона і Йоргена Рандерса із назвою "Пере усвідомлюючи добробут", у якій обґрунтовуються та аналізуються три основні виклики для людства на майбутнє: нерівність, безробіття, зміни клімату.

Розглянемо окремі аспекти функціонування Всесвітньо-економічного форуму [9]. Форум (ВЕФ) — це швейцарська неурядова організація, яка проводить щорічні зустрічі провідних бізнесменів, політичних лідерів, науковців, відомих мислителів та журналістів. Зустрічі проводяться у місті Давос у Східній Швейцарії. Штаб-квартира ВЕФ розташована у Колонії в передмісті Женеві. ВЕФ створений у 1971 році за ініціативою швейцарського професора Клауса Шваба, який став беззмінним керівником форуму. До 1987 року ВЕФ мав назву Європейського фо-

руму менеджменту. Отримавши свою нинішню назву ВЕФ заснував і свій логотип — World Economic Forum. Він відображає ідею відкритого світу, намагання форуму об'єднати світ. Розірвана крива на логотипі об'єднує три літери "О". Президентом форуму є Мартін Шваб, постійним виконавчим органом — Рада директорів.

Всесвітній економічний форум набув статусу однієї з найбільш відомих, впливових і головних подій планети. На початкових етапах форум проводився під кураторством Комісії Європейських Співтовариств. Нині — це Європейська комісія, що є виконавчим органом влади Європейського союзу. Тоді переважно обговорювалися питання посилення економічної ролі Західної Європи, підвищення її конкурентоспроможності. Згодом темою обговорень форуму стали проблеми світової, глобальної економіки.

Щорічні зустрічі форуму проводяться наприкінці січня — початку лютого у Давосі. Виключенням є сесія у Нью-Йорку у 2002 році на знак солідарності із США після терактів 11 вересня 2001 року. На Давоських зустрічах проводиться майже 300 пленарних засідань, семінарів, круглих столів, міні зустрічей лідерів країн, перемовин "без краваток", "з ока на око".

ВЕФ здійснює економічні і політичні дослідження. З 1979 року публікується щорічна доповідь "Глобальна конкурентоспроможність", друкуються рейтинги країн і регіонів, секторів економіки. У 2005 році надрукована доповідь під назвою "Конкурентоспроможність Арабського світу", до 60-річчя ГА ООН опублікована доповідь "Партнерство між державою та бізнесом у розв'язанні проблем бідності у світі". Форум виступив із "Ініціативою глобального управління". У рамках ВЕФ функціонують численні "клуби", "групи інтересів", зокрема, "Піонери високих технологій", "Форум нових глобальних лідерів", "Товариство архітекторів майбутнього". Як вже зазначалося у 2016 році на форумі Клаус Шваб обгрунтував перехід світу до "Четвертої промислової революції". Щороку форум проводить регіональні наради в Латинській Америці, Східній Азії, Китаї, Об'єднаних Арабських Еміратах.

Всесвітній Економічний Форум є найбільш впливовою організацією у світовому господарстві, визначає, ініціює, обгрунтовує та реалізує стратегію його розвитку.

Розглянемо питання функціонування Королівського інституту з міжнародних відносин (Chatham House) [8]. Інститут є британським аналітичним центром у галузі міжнародних відносин. Він обговорює найбільш важливі політичні тенденції та виклики, проводить незалежні дослідження, обгрунтовує для керівників держав нові ідеї, концепції, підходи щодо шляхів розв'язання найбільш важливих проблем світу. Інститут публікує доповіді із стратегічно значимих проблем. Королівський інститут з міжнародних відносин видає два журнали. Це International Affairs та World Review. У 2004 році ухвалено рішення, що повна назва інституту буде використовуватися лише в офіційних цілях. Що стосується видань і робіт, прес-релізів, то вони використовуватимуть назву Chatham House, якою іменується будинок у центрі Лондона, де знаходиться інститут.

Інститут створений у 1920 році за ініціативою британської та американської делегацій на Парижській мирній конференції 1919 року з метою попередження майбутніх війн під назвою "Британський інститут міжнародних справ". З 1926 року він став називатися Королівським інститутом міжнародних справ. Першим голо-

вою інституту був Роберт Сесіл (1864— 1958), британський юрист, парламентарій, ідеолог Ліги Націй, лауреат Нобелівської премії миру 1937 року. Першим працівником на платній основі, а згодом директором інституту був відомий вчений Арнольд Тойнбі (1889— 1975).

Діяльність інституту здійснюється за принципом анонімності. Делегати та гості семінарів інституту не мають право розголошувати інформацію про них. Інститут має свою премію "для людей, які внесли важливий вклад у поліпшення міжнародних відносин", вона підписується Королевою Великобританії. Першим нагородженим нею у 2005 році став Віктор Ющенко, Президент України. З 2013 року при інституті функціонує Академія лідерства.

Інститут є впливовою установою у сфері міжнародних відносин та міжнародної економіки.

Однією з найбільш утаємничених і водночас відомих є Більбердергська група (конференція, клуб) [2]. Група є неофіційною щорічною конференцією впливових людей у галузі політики, економіки, бізнесу, банківської та військової справи. Клуб на базі конференції об'єднує близько 400 людей. На щорічних конференціях беруть участь трохи більше 130 чоловік. Одна третина членів клубу є представниками США, інші — Європи та Азії, а також окремих країн. Керівними органами конференції є Консультативний комітет, який складається приблизно із 10 членів та Комітет управління у складі 35 осіб. Штаб-квартира Більбердергської конференції знаходиться у Нью-Йорку, у приміщенні Фонду Карнегі. У енциклопедії "Британіка" є визначення Більбердергської конференції. "Конференція надає неофіційну, невимушену обстановку, в умовах якої ті хто має вплив на національну політику і міжнародні справи можуть ближче познайомитися одним з одним і обговорити загальні проблеми без зобов'язань. Після кожної конференції готується неофіційний звіт про зустріч, що розповсюджується виключно серед колишніх і нинішніх її учасників. У звіті доповіді позначені лише по своїй країні. Міжнародний оргкомітет кожен рік звичайно підбирає різних делегатів."

Вперше Більбердергська група зібралась у травні 1954 року. Перша нарада її ініціаторів відбулася 13—15 травня 1954 року в готелі "Більберберг", який розташований у містечку Остербек у Нідерландах. Від назви готелю першої зустрічі походить назва конференції, групи та клубу. З часу заснування конференції і до 2016 року включно відбулося 64 її скликання та зібрання. За анонімний характер роботи конференції, надзвичайно важливий зміст рішень для людства її почали називати "світовим урядом". Багато конспірологів вважають, що клуб таємно керує світом. Нерідко цитується уривок із промови Девіда Рокфеллера, одного із ініціаторів і основних фундаторів Більбердергської конференції, що була ним оголошена, як вважається, на зустрічі Тристоронньої комісії у місті Ессен в Німеччині 8 червня 1991 року. Зміст цієї частини промови такий. "Ми вдячні The Washington Post, The New-York Times, The Magazine та іншими впливовим виданням чий директора відвідували наші зустрічі і поважали свою обіцянку зберігати конфіденційність протягом майже 40 років. Ми б були не в змозі розробити наш план для всього світу, якщо б він був оприлюднений у ті роки. Але нині світ став складнішим і готовий йти до світового уряду. Наднаціональна верховна влада інтелектуальної еліти і банкірів світу,

беззаперечно, більш переважна ніж національне самовизначення, що практикувалося у минулі століття."

Більдербергські конференції викликають велику зацікавленість у світі. У них беруть участь діючі і колишні президенти країн, королі та королеви, прем'єр-міністри, послы, банкіри, відомі військові діячі та діячі спецслужб, керівники найбільших корпорацій, найбільш відомі у світі вчені. Ці люди належать до категорії "світова еліта". Інформація, у загальному вигляді, про засідання конференції стає відомою після його завершення. На засідання не допускається преса. Звіти про засідання не публікуються, не проводиться відео та аудіо запис. Заборонені заяви для преси, а також коментарі з приводу змісту засідань, дискусій, виступів, а також тем обговорення. Учасником засідання може бути лише та особа, яка персонально запрошена.

64-е засідання Більдербергської конференції відбулося 9—12 червня 2016 року у місті Дрезден в Німеччині в готелі "Taschenbergpalas". На його розгляд були винесені 10 основних проблем, зокрема, поточні події; Китай; Європа, мігранти, реформи, бачення, єдність; Близький Схід; Росія; США, політичний ландшафт, економіка, розвиток, держбогр, реформи; кібербезпека; геополітика енергетичних та сировинних цін; прекаріат та середній клас; технологічні інновації.

Діяльність Більдербергської конференції обговорюється журналістами, публіцистами, політиками. Існує багато звинувачень на адресу конференції, що це зібрання "верхівки світу", багатих людей, керівників транснаціональних корпорацій, які є Клубом-300 і діють в інтересах "золотого мільярда". Обґрунтовуються положення так званої "теорії змови" на основі якої буцімто здійснюється діяльність Більдербергерів.

Проте зазначимо, що усі найважливіші події у світі, у тому числі економічні, які відбулися після 1954 року були предметом розгляду Більдербергської конференції, або ініційовані нею. Зокрема це створення Європейського союзу, введення Євро, розпад СРСР, розширення НАТО, карибська криза, війна в Югославії та Іраку, близькосхідні конфлікти, зростання Китаю, наростання агресивності Росії, проблеми можливої світової війни через українську кризу, тощо.

Цікавими є питання функціонування Богемського клубу та Богемського гаю. Богемський клуб є приватним чоловічим об'єднанням мистецтв у Сан-Франциско, який розпочав роботу у 1872 році. Богемський гай є гірським місцем відпочинку, що належить Богемському клубу. Починаючи із липня 1899 року до Богемського гаю на відпочинок щорічно приїжджають найбільш впливові люди Америки та світу в цілому, щоб провести двох тижневу відпустку. До Богемського гаю можуть потрапити лише члени клубу та запрошені і перевірені гості. Богемський гай має свій геральдичний девіз: "павуки, що плетуть павутину сюди не приїжджають." Девіз означає, що всі проблеми і комерційні справи мають залишитися поза межами Богемського гаю. Символом Богемського гаю є сова.

Богемський гай відвідує найвища політична, економічна та військова світа світу. Зокрема усі президенти США від Республіканської партії та деякі від Демократичної. У неформальному спілкуванні в процесі відпочинку еліта ухвалює найбільш важливі рішення з питань розвитку глобального світу. Нагадаємо, що саме у Богемському гаю у вересні 1942 року були схвалені основні засади Манхетенського

кого проекту — програми створення ядерної зброї у США. Керівниками проекту стали Роберт Опенгеймер та генерал Леслі Гроус. У рамках проекту створені 3 атомні бомби: "штучка", підірвана під час перших ядерних випробувань на полігоні в 97 км від міста Аламогордо (Штат Нью-Мексико) 16 липня 1945 року, "малюк", скинутий на Хіросіму 6 серпня 1945 року і "товстун" скинутий на Нагасакі 9 серпня 1945 року. Вартість проекту у цінах того часу складала 2 мільярди доларів. У ньому було задіяно 130 тис. чоловік.

Не менш важливі рішення ухвалюються у Богемському гаю і нині.

Стратегічні центри впливу створюються і у східній частині Євразії. У 2004 році створений Міжнародний дискусійний клуб "Валдай" [4]. Свою назву він отримав від місця де проводилася перша конференція клубу у Великому Новгороді недалеко від озера Валдай. Метою клубу є сприяння діалогу російської і міжнародної інтелектуальної еліти і незалежний об'єктивний, науковий аналіз політичних, економічних і соціальних подій в Росії та в світі. З 2014 року клуб змінив формат роботи, він перейшов "від розповідей світу про Росію" до формування "глобального порядку денного". А саме до кваліфікованої і об'єктивної (на думку ідеологів клубу) оцінки світових і політичних проблем. Одним із завдань клубу є консолідація світової інтелектуальної еліти з метою розробки рішень щодо подолання нинішньої кризи світової системи.

Засновниками клубу є Російська рада із міжнародних справ, Національний дослідницький університет "Вища школа економіки", Московський державний інститут міжнародних відносин (Університет) МЗС Росії, Рада із зовнішньої і оборонної політики. Керівником клубу є Андрій Бистрицький — голова Ради Фонду розвитку і підтримки Міжнародного дискусійного клубу "Валдай", Федір Лук'янов — Директор із наукової роботи Фонду розвитку і підтримки Міжнародного дискусійного фонду "Валдай". Клуб реалізує спеціальні програми. У 2015 році, це такі програми: "Безпека і проблеми війни", "Держжава у сучасному світі", "Глобалізація, регіоналізація: як змінюється глобальне середовище", "Євразія", "Глобальні альтернативи". У 2016 році до цих програм належать: "Євразія у ХХІ столітті: нова роль Росії і нові перспективи", "Близький Схід — arena конфронтації чи колективних дій?", "Проблеми війни і військової безпеки у ХХІ столітті", "Регіоналізація світу і новий тип взаємозалежності", "Росія і ЄС у Європі, що змінюється".

Клуб видає "Валдайське записки". Одна з останніх записок має назву: "Если бы не распался СССР..." Спеціальний випуск. Клуб готує доповіді. Ось назва однієї з них. "Почему возможна война между великими державами". Клуб видає книги, проводить валдайські бесіди, тощо.

З 2004 року клуб "Валдай" провів 13 зібрань. 24-27 жовтня 2016 року у Сочі відбулося 13-тє щорічне засідання клубу з девізом: "Майбутнє починається сьогодні: контури завтрашнього дня". На пленарному засіданні виступив Президент РФ В.Путін. Він, зокрема, наголосив, що західний світ не виконав Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі (Хельсінкські угоди), підписаний главами 35 держав 30 липня — 1 серпня 1975 року у Фінляндії, за підсумками Другої світової війни, зокрема, стосовно розпаду СРСР, непорушності його державних кордонів та територіальної цілісності. Як відомо цей акт від СРСР підписав Л.І. Брежнев.

Клуб "Валдай" у багатьох своїх дослідженнях та роботах обґрунтовує необхідність відновлення Росії як світової наддержави.

Свій центр впливу на міжнародні справи та міжнародну економіку створила Україна. Мова йде про Ялтинську європейську стратегію, логотип (YES) [7]. Ця стратегія є міжнародною щорічною конференцією політиків і підприємців у місті Ялта і заснована у 2004 році Віктором Пінчуком. Метою зустрічі проголошено вироблення шляхів розвитку України у сучасному світі, сприяння Євроінтеграційним прагненням країни. У ході першої зустрічі, яка проходила у формі семінару виникло рішення трансформації цієї приватної ініціативи у міжнародну організацію (YES). Метою (YES) було проголошено сприяння Україні щодо її вступу до Європейського Союзу. До окупації Криму у 2014 році, зустрічі YES проводилися у Лівадійському Палаці у Ялті. Після цього вони здійснюються у Києві.

Очолює стратегію наглядова рада YES. Головою наглядовою ради YES є Александр Квасневський — Президент Польщі (1995—2005). Членами Ради є Патрік (Пет) Кокс — Президент Європейського парламенту (2002—2004), Вольфганг Ішінгер — посол, голова Мюнхенської конференції з безпеки, Стефан Фукс — Віцепрезидент "Navas Group", Віктор Пінчук — Засновник групи "EastOne", Засновник фонду Віктора Пінчука, Хав'єр Солана — Високий представник Європейського Союзу з питань зовнішньої політики та безпеки (1999—2009).

Сучасна місія YES визначена так — це міжнародна мережа, створена з метою сприяння розвитку справедливої, вільної та заможної України, налагодження стосунків із світом та підтримки членства України в Європейському союзі.

З часу створення відбулося 13 щорічних зібрань Ялтинської Європейської Стратегії. 13 щорічна зустріч під девізом "Світ, Європа та Україна: шторми змін" відбулася 15—17 вересня 2016 року у місті Києві.

Необхідно також відзначити значний вплив на геополітику, геоeкономіку та світове господарство Ради з міжнародних відносин [6], а також Тристоронньої комісії [5].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Глобальна еліта стала паралельною, нерідко домінуючою, владою на планеті та в світовому господарстві. Офіційна влада залежна, значною мірою, визначається глобальною елітою. Це стосується розв'язання усіх питань, зокрема, розвитку економіки, фінансів, світового господарства. Глобальна еліта об'єдналася у центри впливу із різними геоeкономічними та геополітичними інтересами. Основні події на планеті, включаючи розвиток світового господарства відбуваються за участю, обговорення або ініціювання глобальною елітою. Країни та їх економіки, що не мають своїх представників у глобальній еліті, її неформальних центрах, як правило, є об'єктами чужої волі та зовнішньої економічної політики. Україна та її економіка в основному поки залишаються об'єктами геоeкономіки та світового господарства.

Потребують досліджень шляхи підвищення статусу України у світовому господарстві, розширення участі

держави, національного бізнесу, національних еліт у діяльності глобальних елітарних центрів впливу, зокрема, Всесвітнього економічного форуму, Римського клубу. Потрібно вивчати шляхи та можливості обґрунтованого запрошення найбільш відомих у світі представників країни на деякі засідання Більдербергської конференції. Необхідно розробити теоретичні засади та обґрунтування підвищення статусу, розширення цільового спрямування та більш значного міжнародного представництва Ялтинської Європейської стратегії.

Література:

1. Бзежинський З. Стратегический взгляд: Америка и глобальный кризис / Пер. с англ. Н.М. Десятовой. — М.: АСТ, 2014. — 287 с.
2. Bilderberg Meetings. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.bilderbergmeetings.org>
3. Club of Rome. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.clubofrome.org>
4. Клуб "Валдай". Офіційний сайт [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ru.valdaiclub.com>
5. The Trilateral Commission. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://trilateral.org>
6. Council on Foreign relations. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.cfr.org>
7. Ялтинська європейська стратегія YES. Ялтинська щорічна зустріч. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.yes-ukraine.org/ua/about>
8. Chatham house. The Royal Institute of International Affairs. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.chathamhouse.org>
9. The World Economic Forum. The official website [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://Weforum.org>

References:

1. Bzezinskiy, Z. (2014), Strategicheskiy vzglyad: America i globalnii krizis [Strategic view: America and global crisis], AST, Moscow, Russia.
 2. Bilderberg Meetings (2016), available at: <http://www.bilderbergmeetings.org> (Accessed 20 Sept 2016).
 3. Club of Rome (2016), available at: <http://www.clubofrome.org> (Accessed 20 Sept 2016).
 4. Club Valdai (2016), available at: <http://ru.valdaiclub.com> (Accessed 20 Sept 2016).
 5. The Trilateral Commission (2016), available at: <http://trilateral.org> (Accessed 20 Sept 2016).
 6. Council on Foreign relations (2016), available at: <http://www.cfr.org> (Accessed 20 Sept 2016).
 7. Yalta European Strategy. YES. Yalta Annual Meeting (2016), available at: <http://www.yes-ukraine.org/ua/about> (Accessed 20 Sept 2016).
 8. Chatham house. The Royal Institute of International Affairs (2016), available at: <http://www.chathamhouse.org> (Accessed 20 Sept 2016)
 9. The World Economic Forum (2016), available at: <http://Weforum.org> (Accessed 20 Sept 2016).
- Стаття надійшла до редакції 02.11.2016 р.